

Мін.культ-уры-ра-ру...

Цытаваць, уяўляць і проста фантазаваць нікому ніколі не забаранялася, таму і вокладка першага нумару адразу прымушае пільна ўгледзецца, назва часопісу выклікае дваістае пачуцьцё, нібыта цябе спужалі падчас злачынства.

У сучасным культурным асяродзьдзі не хапае разнастайнай мастацкай прозы, дыскусіяў вакол літаратурнага працэсу, і таму нам усім вельмі неабходны новы, малады і амбітны праект – такі, як «Мінкульт».

Для кожнага такое простае і звычайнае слова «мінкульт» загучала гэтак па-рознаму.

Хтосьці ўбачыў тут тролінг бюракратыі, хтосьці сыціпла вырашыў, што гэты часопіс будзе банальна знішчаць высокую культуру, хтосьці абураўся, што часопіс займаецца прапагандай, але не сказаў, прапагандай чаго, а некаму падалося гэта ўсё нават абмежаваньнем беларускай прозы сталіцай: «Мінская культура».

Няхай будзе як мага больш цытаваньняў, прачытаньняў, дыскусіяў і проста добрай прозы, якую варта было б разьмясьціць на старонках новага часопісу.

Усе памятаюць неверагодную «Макулатуру», і казаць, што гэта працяг таго самага часопісу беларускае прозы і мастацтва – немагчыма, але варта адзначыць, што і «Мінкульт» вырас не на пустым месцы, бо трэба было набрацца досьведу, навучыцца ствараць і ўладкоўваць пад адной вокладкай досыць розныя і спрэчныя тэксты ад аўтараў, якія часам адзін аднаго ня любяць і прамаўляюць гэта альбо ўголас, альбо ўпотай, дзесьці на рагу кнігарні й пункту прыёму шклатары. І ў нас атрымалася: каманда «Мін-

культу» прафэсійна і аб'ектыўна выйшла на той узровень стварэньня часопісу, калі ніводнага слова ня выкінеш, ня тое што аўтара.

Зьмест і тэматыка «Мінкульту» – вольныя, у першым нумары мы пакуль што думаем толькі пра якасьць тэкстаў, але пазьней, з новымі выданьнямі, пачне зьяўляцца тэма, і гэта будзе цікава ўсім нам.

Наш фармат, прабацце – «Фармат!», абсалютна не фарматны, мы адкрытыя ўсяму ў сьвеце, свабодзе творчасьці і волі думкі, мастацкай непаўторнасьці ды яркасьці, для нас кожны тэкст – гэта спачатку акт мастацтва, а ўжо потым – фармальнасьці кшталту правапісу ды іншага, бо ўзроўню мастацкасьці не існуе ў прыродзе. Немагчыма знайсці правілы, формулу або разьлічыць штосьці, што стварае чалавек, бо заўжды кожны тэкст, карціна, пэрформанс будуць вынікам сумы «п» у квадраце, са сваім доўгім хвостом хібнасьці... Бо ідэалу не існуе, а толькі межы, якія ствараюць самі людзі, асабліва тыя, што сьвята вераць у сваю праўду, якая можа быць усяго толькі прывідам, які падпарадкоўваў тых самых бязглуздых выконваць загад, працу: «Я рабіў сваю работу, свой арбайтэн».

Часопіс супраць цензуры, супраць любых камітэтаў, якія спрабуюць кантраляваць мастацтва.

Вашай увазе «Мінкульт»: вялікі, цёплы і духмяны, з процьмай старонак чыстай прозы, задавальненьня, інтэлектуальнай оргіі ды простага каханьня для душы.

Сяргей Календа
Мінкульт
2018

ЗЬМЕСТ

Валянцін Акудовіч Сум на тэму вяртання (<i>Прыпавесць</i>)	7	Югася Каляда Фабрыка-кухня, масьленіца-памідор	72
Уладзімір Арлоў Я марыў стаць шпіёнам	16	Павал Касцюкевіч Хто не здаў макулатуры? (<i>Урыўкі з серыі «Настальгія па мезазоі»</i>)	79
Сяргей Балахонаў Калі крэветак водар разальецца	22	Віктар Марціновіч Чарцёж (<i>Пераклаў з расейскае Максім Шапялевіч</i>)	88
Альгерд Бахарэвіч Карная экспэдыцыя	28	Пістончык З «Гісторый О'Васі, дублінскага балабола»	94
Алена Брава Садомская яблыня (<i>Фрагмент рамана</i>)	34	Людміла Рублеўская Маўчанне мандрагоры	97
Зміцер Вішнёў Калі прыгледзецца – Марс сіні	50	Ілья Сін Libido (<i>Фрагмэнты</i>)	102
Адам Глобус Стральцоў (<i>Словы пра пісьменніка Міхася Стральцова</i>)	58	Макс Шчур Кінараман (<i>Урывак</i>)	106
Сяргей Календа Мора-Акіян	64		